

Main Title: Wesna
Type of the Document: Volume
ISBN: null
Creator: Page: [a] - XIX

SYSTEM
♦KRAMERIUS♦

Articles of Utilization

The National Library of the Czech Republic offers an access to digitalized documents only for noncommercial, scientific, educational objects, and only for personal needs of users. The part of digital library documents is under the Authors' Act. A user is obliged to abide with the Articles of Utilization by using of the digital library of the NL of the Czech Republic and by copy generating of a section of any digitalized document. The Articles of Utilization have to be a component of every made copy. A next copying of digital library materials by arbitrary way is not possible without a written agreement of the NL of the Czech Republic.

The National Library of the Czech Republic
Klementinum 190
110 00 Praha 1
Czech Republic

kramerus@nkp.cz

F. E. Gardner Jr.

Rudolf kníže Kinský.

W E S N A.

ALMANACH

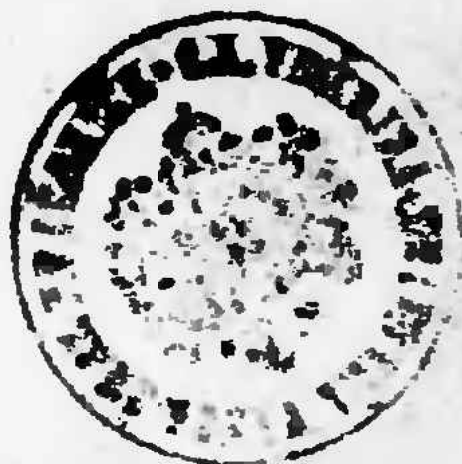
PRO KWETAUCJ SWĚT.

1839.

Ročník třetj.

Se dvěma rytinami.

(W.J.P.)

W Praze.

TISKEM A NÁKLADEM JANA H. POSPJŠILA, ČINNÉHO
AUDA ČESKÉHO NÁRODNJHO MUSEUM.

NÁRODNÍ KNIHOVNA

1001219757

SY G 465

R. 3.

1839

GEGJ OSWJCENOSTI

Wysoce Urozené Panj, Panj

WILHELMINĚ
KNĚŽNĚ KINSKÉ
ze WCHYNIC a TETOWA,

rozené Hrabince z Kollredo-Mannsfeldu,

DÁMĚ HWĚZDOKŘJŽNJHO ŘÁDU A PALÁCU

GEGJ MAJESTATNOSTI CJSAŘOWNY

RAKAUSKÉ

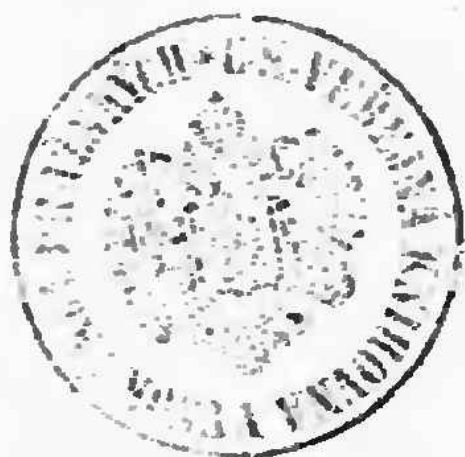
a t. d. a t. d.

ve hluboké uctě

připisuje

WYDAWATEL

111

**W českém kragi wzešla Wesna,
I nowým se kwjtjm šatj:
Probuzené kwjtj ze sna
Krásně zoře rannj zlatj.**

**Zmladlým garem u Wltawy
W českých kragin slawném lûnu,
Tam kde Praha, dcera sláwy,
U králowa stogj trûnu:**

**Tam we mladé ljpy stjnu
Wënec wigj z českých kwětû;
Giž ho swili, a giž swětu
W twář vycházj z vlasti kljnu.**

Než kdo přigme do ochrany
Toto mladé, autlé kwjtj,
Genž se dalo w wjnekw swjti,
Proti šjpům zlostné hany? —

W stjnw milosti *Twé* ge kladem,
Slawná *Kněžno!* perlo wlasti!
Komu milost *Twá* gest hradem,
Neleká se trudné strasti.

Padne-li zrak z oka *Twého*
Na to kwjtiko milostiwý:
Zaplesagj české niwy,
A šjp zlosti netkne se ho.

O b s a h.

<i>Rudolf knjže Kinský</i> (S geho wyobrazenjm.)	Stránka
Nastjněnj šlechtného žiwota geho od <i>Wácl. Sw. Štulce</i>	IX—XXXII
<i>Rozina Ruthardowna</i> (historická powjodka), od <i>Jos. Kaj. Tyla</i> . (S rytinau) . . .	1—174
<i>Obět</i> , romantická báseň	175—200
<i>Básně drobné:</i>	
Kauzelnice, od <i>Wácl. Bol. Nebeského</i> . .	201
Mámenj, od téhož	202
Kolébka, od téhož	203
Láska, od <i>Wěnc. Jar. Picka</i>	203
Dech lásky, od <i>J. S.</i>	205
Mstiwý Milek, od <i>Fr. Wlast. Kregčjho</i> .	206
<i>Druhá láska</i> (powjodka z nowěgšjch časů)	207—248

目錄

第一章 緒論	1
第二章 經濟學之基本理論	10
第三章 生產與分配	25
第四章 消費與福利	40
第五章 財政與稅收	55

第六章 貨幣與金融	70
第七章 國際貿易	85
第八章 經濟發展與改革	100
第九章 社會福利與公共政策	115
第十章 結論	130

RUDOLF KNJŽE KINSKÝ

ze Wchynic a Tetowa,

GEHO C. K. APOŠT. MAJESTÁTU SKUTEČNÝ TAGNÝ RADDA A KOMORNJK, PRAESIDENT C. K. ZEMSKÉ WLÁDY A WZNEŠ. PP. STAWŮ W ARCIWÉWODSTWJ RAKAUSKÉM NAD EMŽJ, RYTJŘ MELITENSKÉHO ŘÁDU, WELKOKŘJŽNJK KRÁL. SARDINSKÉHO ŘÁDU SW. MAURICIA A LAZARA, KONSTANTINSKÉHO SW. GIŘSKÉHO ŘÁDU PARMENSKÉHO, GAKOŽ I WELKOWÉWODSKÉHO HESSEN-DARMSTADTSKÉHO ŘÁDU SW. LUDWJKA, AUD SL. STAWŮ W ČECHÁCH, W RAKAUSJCH NAD I POD EMŽJ, INDIGENA UHERSKÝ, PÁN NA CHOCNI, ROSICJCH, ČESKÝCH KAMNICJCH, ZLONICJCH, HEŘMANMĚSTCI A HORAŽĐOWICJCH a t. d., SPOLUAUD MNOHÝCH UČENÝCH SPOLEČNOSTJ A DOBROČINNÍCH ÚSTAWŮ, PROTEKTOR SPOLEČNOSTI HUDEBNJCH PŘÁTEL W LINCI.

(Narozen 30. března 1802 ; zemřel 27. ledna 1836.)

Nastjněnj šlechetného žiwota gehu

od

Wáclawa Swatopl. Štulce.

THE HISTORY OF THE

REPUBLIC OF THE UNITED STATES

OF AMERICA

FROM 1776 TO 1876

BY

JOHN P. FLETCHER

OF THE

UNITED STATES SENATE

AND

OF THE

REPUBLIC

OF THE UNITED STATES

OF AMERICA

IN

THE

REPUBLIC

OF THE UNITED STATES

OF AMERICA

IN

THE

REPUBLIC

OF THE UNITED STATES

OF AMERICA

IN

THE

REPUBLIC

Smutno býwá na zemi, když na nočnjm nebi hwězdy hasnau: žalost se rozegde po národu, kolikrátekoli ta všemohaucj ruka kyne, aby na giný swět se odebrala některá z těch ušlechtilých dušj, genž co gasné hwězdy we mrákotě nočnj swjtily zemi, genž co slunce milostné nowý žiwot wléwaly tam, kde mrtwo hrobowé panowalo. Ach! a takowých zhoubných ran zakusila za poslednjch let nemálo rozmilá vlast naše česká, plačjc nade hrobem giž negednoho z upřímných synů swých, hořekugjc nade ztrátau tolikerých statečných hagitelů drahých pokladů domácjch: řeči a národnosti, buditelů prawé k národu lásky, a rozšiřowatelů blahoděgného swětla prawdy a ctnosti mezi bratry. Nechciť obnowowati zde nezacelené tyto rány a na mysl uwáděti gména zpanilomyslných těchto mužů, kterých blahoslawenau památku každý wěrný Čech, každý upřímný Slowan po wěky u wděčném srdci nosjwati nepřestane. K tomu, čeho ctnostnj žiwo-

tem dokázali, budau wděčně prohlédati nyněgšj i budaucj pokolenj, wzorem a přikladem ušlechtilých činů gegich sebe sama k účinnému následowanj powzbuzugje.

A k takowýmto mužům, gichžto naše vlast českoslowanská želj bolestj mateře, patřj přede třemi lety na věčnost powolaný, wysoce urozený, šlechetný pán, *Rudolf knjže Kinský* ze Wchynic a Tetowa. Byloť to w měsji lednu r. 1836, když od Dunage přiletěla ku břehům wltawským do staroslawné Prahy žalostná zpráva, že wáženého uctau neysrdečněgšj, že milowaného knjžete Kinského nenj wjce mezi živými! Každé srdce české ohromeno želem zalkalo bolestj: gedna z neyslawněgšjch rodin českých, proslulá od wěků w radě i w bogi, ztratila neywzácněgšj swau perlu, poddanj želeli nade ztrátou dobrotiwého otce, vlast oplakávala upřjmného syna, a člowěčenstwo? — ach člowěčenstwo, to oplakávalo lidumila, křesťana — swau chlaubu, swau okrasu, swau naděgi!

Krátká byla gehu paut na zemi: sotwa že se byl rozwinul we zpanilý, slibný kwět naděgný žiwot gehu, uswadl pagednau byw

uchwácen mraziwým dechem neodwratné smrti; sotwa že počal se skwjti co hwězda na obloze swé vlasti, zahalil geg nenadále neprůhledný mrak časné mohyly. K pokynutj Páně opustil ty, gež milował na zemi, a na hlavu geho wložen wěnec, gakowého swět dáti nemůže. A za tauže přjčinau nemjnjm nikoli šjřiti slow k oslawě wznešeného gména geho: prawdiwá oslawa následuge bezděky žiwot každého, kdož geg blahu člowěčenstwa poswěcuje; genom zřegmý podati chci důkaz neljčené té wděčnosti, gakowau srdečný Slowan hledj zplácti dušjm upřjmným, magjcjm zásluhy o milau vlast a drahý swůg národ. Ano, s nesmělým srdcem odwázil sem se zkresliti nástin — giná, obratněgšj, mistrowská ruka bohdeyžby nám podala celý půwabný obraz žiwota zwěčněného knjžete, kteréhož Slowan smj směle swým nazýwati. Podávám genom nástin, dobře wěda, že wděčné srdce slowanské, chowáwageci w žiwé paměti miláčka swého, sobě samo celek zobrazj.

Narodil se proslawený knjže náš dne 30. března r. 1802, oblažiw co žadaucj miláček wznešené rodiče swé, *Ferdinanda knjžete*

Kinského a ušlechtilau choti geho *Karoljnu*. Neoplýwal sice za útlého mládj čerstwotau zdrawj tělesného: zato ale ožiwowala hned za dětinstwj newšednjho ušlechtilost i dobrota mysli tu křehkau schránku nesmrtelného ducha, a záhy obgewily se w něm giskry té lásky nebeské, kterauž hořeti nepřestalo nikdy dospělé srdce geho.

Hned za prwnjch let mládenectwj bylo se mu potkati se smutným osudem: nenadálau smrtj otce milowaného osiřel desjtiletý mládeneček. Wznešený tento otec geho počítal teprwé 31 let věku swého, a giž se mu skwěl na udatných prsau kříž wogenského řádu Marie-Teresianského, dobytý na slawném bogišti u Aspernu, kamžto i on podle giných wěrných Čechů se byl dostawil, hágiti vlast a krále, když na ně ljtými útoky zpupný nepřjtel dorážel. Wýtečný tento pán nastaupil tehdáž dráhu slawnau, kterau se byli mnozj ze slownutných předkůw ubjrali; ale gemu byl giný osud nebem sauzen: žalostným pádem s koně dokonal před časem žiwot službě vlasti zaswěcený dne 2. listopadu 1812, zůstawiw po sobě nářek hrdinských spolubogownjkůw a

wděčných poddaných, kteří w něm spjše otce než pána swého plakali.

Bolestnau tuto ztrátu hleděla všemožně nahraditi milowanému synu laskawá máti, pečugjc o to, aby se i syn stal dostogným wznešených otců swých. Laskawé této péči a spravedliwým žádostem upřjmně se snažil wyhowěti naděgný dědic sláwy otcowské, starage se celau dušj o vzdělánj sebe i nabytj toho, což člowěka gediné práwě šlechtj. Umělať we mladau duši swého Rudolfa ušlechtilá máti wštjpití žiwé přeswědčenj, kterak důležité gest mjsto, na které ho byla prozřetelnost Páně rodem powolala; umělať ho nadchnauti zbožným tušenjm té wěčné prawdy, že komu bylo mnoho dáno, mnoho též od něho bude požádáno. A to vše mage neustále před očima, usilowal mladý knjže celau dušj oswogiti sobě vlastnosti srdce i mysli, bez nichžto člowěku nelze nikterak s prospěchem pracowati o rozšjřenj blahočinné prawdy a ctnosti.

Podlé giných ctnostj, gimiž hned za útlé mladosti duše geho wyššj půwod swůg osvědčowala, rozwjgeti se w něm počala swatá, než bohužel tak zřjodka mezi lidmi w prawé swé

čistotě nalezagjcj-se láska k vlasti, tento gasný, zúrodňugjcj pablesk obecné lásky k člowěčenstwu. Rozněcował se w čistém srdci gehu zpanilý tento cit djlem příkladem djlem náklonnostj, gakowáž byla duši gehu se wznešenými kněžici *Augustem, Josefem a Františkem* ze staročeského rodu pánů z *Lobkovic* pogila; rozněcował se w něm swatý tento cit patřenjm na ten ušlechtilý příklad, kterýmž nesmrtelné památky pan *hrabě František ze Šternberka* šlechtu českau k následowánj budil. Přirozeným tahem welelo mu zbožné srdce „milowati bližnjho“, milowati člowěčenstwo; a rozum prostý předsudků snadně poznal, že toliko upřjmnau k přirozenému národu swému láskau lze neypředněgi na gewo dáti obecné milowánj člowěčenstwa. Wlasti blaho na zřeteli mage, hleděl poznati i minulé osudy gegj i staw nyněgšj, přičemž mu slawný náš Nestor Josef Dobrowský radau nápomocen býwal.

Tak sobě zamilował děginy vlasti a uctau i láskau zahořel k národu českému. — A komu by newynutil uctu a wážnost žiwobyt národu našeho, který w nesnadných, těžkých okolnostech takowau podiwnau sjlu dušewnj wywinul,

uprostřed tolikerych nesnázj po mnohá stoletj až posud se zachowal — awšak netoliko zachowal, nýbrž w mnohém ohledu čestného mjsta w děgjh národů a člowěčenstwa sobě dobyl? A který syn země české, chowage we prsau swých gasnau wjru, že wše což se koli děge, neděge se bez wůle všemaudrého Hospodina, smělby pochybowati, že podiwně až posud zachowáwaný národ náš český swatá prozřetelnost ne nadarmo chránila, nýbrž k welikým účelům zachowávala? A které srdce ušlechtilé nezhroziloby se té myšlénky, s njžto ginak owšem negednau a negeden nepřjtel národnosti české se byl wytasil, dokládage, žeby neyradněgi bylo ukliditi do hrobu národ ten, který po dlauhém snu přestáw očistec swůg, opět o žiwot swůg powinně domáhati se počal? Gasného rozumu oko proniklo mraky takowých předsudků, a srdce šlechetné odwrátilo se od mudráctwj, které tupjc swatau maudrost všemohaucjho wládce swětů, železným prutem sprawowati bratry a nic nedbati o tauhu gegich duše, o gich prawau blahost, učjwá. —

Prostředků k rozeznánj prawdy a bludu poskytovalo mladému knjžeti starostliwé wy-

chowánj, které wznešená máti výbornému přestaunu welectih. panu Pfeiffrowi (pozděgi gednjm hlasem wywolenému praelatu strahowskému) djlem swěřila. Tak se w něm probuzowalo čjm dál žiwěgi to, co Stwořitel člowěku wložil do srdce božského; denně prospjwal w prawé maudrosti: w lásce synowské k Bohu, w lásce bratrské k lidem. Swědomitost u všech powinnostech stala se mu potřebau; láska k práci nedala mu takořka náležitě pečowati o útlé, slabé zdrawj nedužiwého poněkud těla swého; důwěra w dobrotu nebeského otce ožiwowala w něm naděgi, že táž ruka, co pečuge laskawě o všecky twory swé, zachowá i geho schránu tělesnau ku prospěchu vlasti a lidstwa. I nastaltě skutečně čas, w němž geho zdrawj a sjla zmáhati se počala, a tudjž i w něm naděge, že časem swým netoliko co otcowský pán swým poddaným, a co Maecen wědám i literature národnj, nýbrž i úřadowánjm weřegným králi a vlasti platně slaužiti bude moci. Za tautěž přjčinau hleděl seznámiti se s práwy a zákony zemskými, poswětiw se studijm práwnjm, gež také na vysokých školách pražských dokonal. Přitom wšak mu nedala upřjmná k národu a

wlasti láska zapomenauti na to, což bohužel neyčastěgi k nenabytné dobré věci škodě býwá zanedbáwáno: nedala mu zapomenauti na řeč a literaturu národnj. Byloť mu vše, což gen koli vlasti se týkalo, drahé, wzácné a wáženě: diw-li tedy, že gazyk vlastenský, toto wzácné nad giné dědictwj, w němž, gak náš newyrownaný Kollár prawj, gsau duše otců schowány — že gazyk český gemu drahým a wzácným býti musel? Znal i giné gazyky ewropské; ale poznaw důkladně gazyk český, uměl si nad giné wážiti otcowské té řeči, plné sjly, krás a libozwuků. A právě té doby, když naděgný knjže dorůstal, obgewil se pagednau, gako na důkaz toho, co Kollár o řeči české powěděl, neocenitelný poklad: Rukopis Králo-dworský. Ku potěšitelnému nálezu tomuto obrátil ctihodný patriarcha učenců slowanských pozornost mladého knjzete. Roztaužilo se srdce geho widěti důstogné tyto zlomky, w nichžto hlasowé dáwných wěků zněli, z nichž se ohlasy starého, čistěslowanského básnictwj ozýwaly, zřegmý dáwagjce důkaz, gaké to překrásné kwjtj na bugné půdě vlastenské před mnohými wěky kwetlo.... Při této přjleži-